ДО ПИТАННЯ ПРО ЕКОНОМІЧНУ СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ІННОВАЦІЙ ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

Третяк А.М., доктор економічних наук, професор,
член-кореспондент НААН України

Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління

Колганова І.Г., здобувач

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Обґрунтовано економічну сутність понять інновації та інноваційної діяльності у сфері землеустрою. Сформульовано поняття інновація та інноваційна діяльність у сфері землеустрою.

Ключові слова: інновація, інноваційна діяльність, землеустрій, інноваційна економіка.

Постановка проблеми.

Трансформаційні процеси, що відбуваються на сучасному етапі в економіці України, пов'язані з формуванням інноваційної моделі розвитку, яка безпосередньо ґрунтується на отриманні нових наукових результатів та їх технологічному впровадженні у виробництво, забезпечуючи приріст валового внутрішнього продукту в основному за рахунок виробництва та реалізації наукомісткої продукції. Для неї характерні наявність державної політики та законодавства спрямованих на стимулювання інноваційних процесів, переважання інтелектуального характеру праці над індустріальним та інтегровані технології. Тому, у виконанні завдань забезпечення динамічного розвитку економіки першочергова роль належить інноваціям та інноваційній діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Вагомий внесок у дослідження розвитку інноваційної економіки зробили такі вчені: Адамова З., Друкер П., Євтушевський В., Зубець М., Трифончук С., Ілляшенко С., Шумпетер Й., Третяк А. та ін. Однак низка питань все ж залишається недостатньо висвітленою і потребує подальшого опрацювання.

Метою статті є дослідження економічної сутності поняття інновацій та інноваційної діяльності у сфері землеустрою.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Інноваційна економіка (економіка знань, інтелектуальна економіка) – тип економіки, заснованої на потоці інновацій, на постійному технологіч-

ному вдосконаленні, на виробництві та експорті високотехнологічної продукції з дуже високою додатковою вартістю і самих технологій. Передбачається, що при цьому в основному прибуток створює інтелект новаторів і вчених, інформаційна сфера, а не матеріальне виробництво (індустріальна економіка) і не концентрація фінансів (капіталу). Теорію інноваційної економіки створив австрійський економіст Йозеф Шумпетер на початку XX століття [3], узагальнивши теоретичні дослідження, розпочаті українським вченим-економістом світового рівня Михайлом Туган-Барановським.

У 1912 р. в праці «Теорія економічного розвитку» Й. Шумпетера, вперше було визначено концепцію інновацій, в основу якої покладено ідею про «нові комбінації». Пізніше, в 1939 р. у праці «Кон'юктурні цикли» термін «нова комбінація» замінено на «інновація», під яким малося на увазі нововведення, яке використане у сфері технологій виробництва або управлінні господарською одиницею. Відповідно до визначення Й. Шумпетера, інновація є головним джерелом отримання прибутку [21, с.36]. Пізніше Й. Шумпетер пов'язав концепцію розвитку довгих хвиль М. Кондратьєва зі своєю інноваційною теорією і в результаті чого сформулювалась теорія циклічного розвитку, основним ендегенним (внутрішнім) механізмом якої вважався інноваційний процес.

Інноваційна економіка включає шість основних складових: освіту; науку; людський капітал, включаючи високу якість життя і фахівців вищої кваліфікації; інноваційну систему, що включає законодавчу базу і матеріальні складові інноваційної

системи (центри трансферу технологій, бізнес-інкубатори, технопарки, технополіси, інноваційні центри, кластери, території освоєння високих технологій, венчурний бізнес та ін.); інноваційну промисловість, що реалізує нововведення; сприятливе середовище функціонування науково-освітньої системи, праці і життя інноваторів.

Число основних складових ефективної інноваційної економіки у сфері землеустрою можна скоротити до чотирьох: високоякісна науково-освітня система в широкому визначенні; ефективна інноваційна система; ефективна система діяльності у сфері землеустрою, здатна виробляти інноваційну продукцію; сприятливе середовище для науково-освітньої системи.

Поняття «інновація» (англ. Innovation) утворене з двох слів – латинського «*innovatio*» (новизна, нововведення) і англійського префікса «*in*» – «в», «введення» – в перекладі з англійської означає введення нового, нововведення. Якщо звернутися до Великого тлумачного словника сучасної української мови, то термін «інновація» трактується у двох значеннях: 1. нововведення; 2. комплекс заходів, спрямованих на впровадження в економіку нової техніки, технологій, винаходів [5].

Потрібно відзначити, що в науковій літературі немає однозначного визначення поняття «інновація». Так наприклад, Д. Рикардо визначає інновації, як нововведення, які скорочують витрати капіталу і праці, що потрібні для виробництва даного об'єму випуску на даній площі землі [1, с. 17]. Г. Барнет при визначенні поняття «інновація» виділяє аспект духовної творчості і трактує цей термін як нові думки, спо-

соби поведінки або предмети, які якісно відрізняються від попередніх форм [2, с. 46]. Б. Твіст у праці «Управління науково-технічними нововведеннями» трактує інновацію як процес, у якому винахід, або ідея набувають економічного змісту [18, с. 45].

Проведені нами дослідження показують, що інновація – це результат інвестування інтелектуального рішення в розробку і отримання нового знання, раніше не застосовувалася ідеї щодо оновлення сфер життя людей (технології; виробництво; організаційні форми існування соціуму, такі як освіта, управління, організація праці, обслуговування, наука, інформатизація і т. д.) і подальший процес впровадження (виробництва) цього, з фіксованим отриманням додаткової цінності (прибуток, випередження, лідерство, пріоритет, докорінне поліпшення, якісну перевагу, креативність, прогрес).

Аналіз російських економічних словників А.Б. Борисова, В.Г. Золотогорова, Б.А. Райзберга, Л.Ш. Лозовського, О.Б. Стародубцевої свідчить, що автори розкриваючи зміст терміну «інновація», акцентують увагу на таких аспектах: інновація – це нововведення в галузі техніки, технології, форм організації праці та управління; інновації ґрунтуються на використанні досягнень науки та передовому досвіді; інновації передбачають вкладення коштів (буквально – інвестиції в новацію) [4,11].

Вітчизняні науковці М. Зубець і С. Тривончук розуміють під інновацією новацію, яка матерілізується у новий продукт, пройшовши стадії науково-технічного й інноваційного циклів [12]. С.М. Ілляшенко [14], В.А. Євтушевський розглядають інновацію, як кінцевий результат впровадження результату наукової діяльності з отриманням комплексу ефектів[8].

Таким чином, необхідний процес: інвестиції – розробка – процес впровадження – отримання якісного поліпшення. Поняття інновація відноситься як до радикальних, так і поступовим (інкрементального) змін в продуктах, процесах і стратегії організації (інноваційна діяльність). Виходячи з того, що метою нововведень є підвищення ефективності, економічності, якості життя, задоволеності клієнтів організації, поняття інноваційності можна ототожнювати з поняттям підприємливості – пильності до нових можливостей поліпшення роботи організації (комерційної, державної, благодійної, морально-етичної).

Інновація – це такий процес або результат процесу, в якому: використовуються частково або повністю результати інтелектуальної діяльності; або забезпечується випуск патентоспроможної продукції; і забезпечується випуск товарів (послуг), які за своєю якістю відповідають світовому рівню або перевищують його.

Актуальність вивчення питань інноваційного розвитку обумовлена необхідністю формування конкурентоспроможної національної економіки, що ґрунтується на просуванні до більш високим укладів і забезпечує збільшення її внеску у вирішення проблем соціально-економічного розвитку. Тому в сучасній економіці наука та інновації тісно взаємопов'язані між собою.

Відповідно до статті 1 закону України «Про інноваційну діяльність» [9] інновації, це новостворені (застосовані) і вдосконалені конкурентноздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліп-

шують структуру та якість виробництва і соціальної сфери.

Однак, дуже багато визначень терміну «інновація» містять ряд недоліків, які зводяться до наступного (табл. 1).

Таким чином, **інновація** – це кінцевий результат інноваційної діяльності, спрямований на задоволення конкретних суспільних потреб і приносить ряд ефектів (економічний, соціальний, науково-технічний, екологічний та ін.) суб'єктам інноваційної діяльності у сфері землеустрою та землекористування та суспільству в цілому. Поняття «інноваційна діяльність» також має безліч значень.

Відповідно до статті 1 закону України «Про інноваційну діяльність» [9] інноваційна діяльність, це

діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентноздатних товарів і послуг. Аналогічний аналіз дослідження цього поняття показав, що є загальні основоположні елементи. До таких елементів відносяться (табл. 3).

На підставі цих елементів можна змоделювати поняття «інноваційна діяльність», яке визначається як процес наукових, технологічних, організаційних, екологічних, економічних і соціальних перетворень, спрямований на реалізацію кінцевих результатів закінчених наукових знань і розробок або науково-технічних досягнень. Виявлені риси терміну «інноваційна діяльність», безумовно, становлять

1. Основні недоліки поняття «Інновація»

Поняття	Недоліки
ІННОВАЦІЯ	Ототожнювання інновації із процесом дій, сукупністю заходів, діяльністю, вкладання засобів
	Дані визначення сутності інновації до видів інновацій (продукт, послуга, технологія і ін.)
	Ототожнювання понять «інновація», «нововведення», нові думки, нові підходи
	Ототожнювання понять «результат інтелектуальної власності» і «результат інноваційної діяльності»

2. Основні риси поняття «інновація»

Поняття	Основні риси
ІННОВАЦІЯ	Є кінцевим результатом інноваційної діяльності
	Приносить ряд ефектів (економічний, соціальний, екологічний, науково-технічний) суб'єктам інноваційної діяльності у сфері землеустрою та землекористування і суспільству в цілому
	Задовольняє конкретні суспільні потреби у сфері землеустрою та землекористування
	Характеризується практичною реалізацією
	Характерною особливістю інновації є зв'язок із новизною, заміною або змінами

3. Елементи поняття «інноваційна діяльність»

Поняття	Основні риси
ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ	Це процес
	Включає наукові, технологічні, організаційні, екологічні, економічні, соціальні перетворення
	Направлена на реалізацію результатів закінчених наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень

4. Ознаки наукової і інноваційної діяльності

Ознаки	Положення
<i>Наукова діяльність</i>	
Елементи творчості	- новизна результатів - варіантність проблем і методів - вірогідність - наукова і технічна творчість
Направленість на одержання нових, суб'єктивних наукових знань	- науковий метод - науковий результат
Теоретична та експериментальна обґрунтованість результатів	-знання повинно бути науковим по змісту і формі доказовість знання
Вираження результатів особливою мовою в особливій формі	-жорсткі логічні структури і схеми наукових знань -системність викладення
Наявність особливого суб'єкту, що здійснює наукові розробки	Суб'єкт наукової розробки завжди соціально детермінований
<i>Інноваційна діяльність</i>	
Створення і використання інтелектуального продукту	Захист об'єкту інтелектуальної власності
Підготовка наукового продукту (послуг, технологій, проектних рішень) до комерціалізації	Реалізація на ринку наукового продукту, що реалізовує нові та оригінальні ідеї
Склад конкретних дій, що здійснюються по визначеній технології	Управління інноваціями Інноваційний менеджмент
Стратегічний і тактичний характер	Стратегічний характер в довгостроковій перспективі і в реальному масштабі часу в умовах нестабільності зовнішнього середовища.
	Тактичний характер в послідовності дій і їх сучасності, що забезпечує залежно від ситуації динамічність інноваційної діяльності

основу поняття «науково-інноваційна діяльність». Поняття «наукова діяльність» є усталеним і відображено в нормативній документації. Наукова

діяльність це інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання і використання нових знань. Основними її формами є фундаментальні та

прикладні наукові дослідження [10]. Основними ознаками наукової діяльності є елементи творчості, спрямованість на отримання нових суб'єктивних наукових знань, теоретична і експериментальна обґрунтованість результатів та ін. (табл. 4).

Ознаками інноваційної діяльності є створення і використання інтелектуального продукту, підготовка наукового продукту до комерціалізації і ін. Таким чином, науково-інноваційна діяльність повинна поєднувати в собі ознаки наукової та інноваційної діяльності.

Відповідно до статті 1 закону України «Про інноваційну діяльність» [9] інноваційний продукт, це результат науково-дослідної і (або) дослідно-конструкторської розробки, що відповідає вимогам, встановленим Законом. Цим же законом визначено, що інноваційний проект, це комплект документів, що визначає процедуру і комплекс усіх необхідних заходів (у тому числі інвестиційних) щодо створення і реалізації інноваційного продукту і (або) інноваційної продукції. Інноваційна продукція, це нові конкурентноздатні товари чи послуги, що відповідають вимогам, встановленим Законом.

Таким чином, нашому уявленню про науково-інноваційну діяльність, є поняття, в якому відображені ознаки науково-інноваційної діяльності, згідно з яким **інноваційна діяльність у сфері землеустрою і землекористування** – це діяльність по капіталізації інтелектуального потенціалу в процесі здійснення землеустрою територій адміністративно-територіальних утворень та суб'єктів землеустрою, що полягає в проведенні комплексу узгоджених заходів (управлінського, організацій-

ного, екологічного, соціально-економічного, наукового, інформаційного, інфраструктурного плану і т.д.) по кількісному та якісному розширенню потенціалу земельних та інших природних ресурсів з метою його реалізації в економіці природокористування та нерухомості, соціумі та отриманні нових практично значущих результатів і ефектів в оптимально короткі терміни.

Поділяючи це поняття за деякими ознаками, нами було сформульовано поняття науково-інноваційної діяльності. Оскільки наукова діяльність спрямована на застосування нових знань для вирішення різного роду проблем (економічних, соціальних, екологічних, технологічних, інженерних та інших проблем шляхом впровадження (комерціалізації) нових знань, тобто інноваційного процесу капіталізації земле- та природокористування), то і наукова, і інноваційна діяльність нероздільно зв'язані між собою.

Науково-інноваційна діяльність у сфері землеустрою і землекористування, це процесна діяльність, спрямована на одержання і застосування нових знань, нововведень, шляхом їх впровадження на ринку при випуску та збуті продукції (товарів, робіт, послуг у сфері землеустрою) для отримання різного роду ефекту (економічного, соціального, екологічного та ін.) і системи управлінських та інфраструктурних заходів. Структура науково-інноваційної діяльності у сфері землеустрою включає в себе: систематизовані фундаментальні і прикладні наукові дослідження; науково-технічний результат і продукція; експериментальне землевпорядне проектування (підготовка землевпорядному виробництву інноваційного продукту); оцінка якості та управ-

Рис. 1. – Логічно-смыслову схему формування інноваційного середовища у сфері землеустрою

ління якістю проектування; ринкове просування інноваційного продукту (проектів землеустрою).

В цю діяльність можуть бути включені такі види робіт: науково-дослідні; проектні або технологічні; організаційно-виробничі; економічні; маркетингові; управлінська діяльність; менеджмент якості проектування. Науково-інноваційна діяльність є об'єктом економічного дослідження і економічною категорією, що відбиває найбільш істотні і закономірні зв'язки (рис. 1.).

До основних категорій науково-інноваційної діяльності відносяться: науково-інтелектуальний потенціал

(ресурси); інноваційна інфраструктура; інноваційний проект; інновація; інтелектуальна власність; наукові методи; конкурентоспроможність.

Визначення пріоритетів науково-інноваційної діяльності у сфері землеустрою як частини соціально-економічного середовища країни неможливо без вирішення двох першочергових завдань управління:

1) однозначної і повної ідентифікації об'єкта управління (інновації у сфері землеустрою та розвитку землекористування);

2) Створення системи індикаторів, оціночних показників і способів їх визначення як основи отримання

інформації для прийняття обґрунтованих рішень в області державної інноваційної політики і розробки інноваційних стратегій галузі земельних відносин та галузі організації використання і охорони земель.

Науково-інноваційна діяльність у сфері землеустрою повинна приводити до нелінійного зростання основних показників ефективного та збалансованого розвитку землекористування і соціально-економічного життя суспільства, а ефективність реалізації інноваційних програм та проектів визначається можливістю отримання результатів, здатних привести до системних ефектів на різних рівнях (території громад та суб'єктів землекористування, регіональний і національний) і в різних сферах (освіта, наука, реальний сектор економіки і сфера послуг), причому досягнуті позитивні результати повинні бути незворотними.

У сфері науково-інноваційної діяльності модель інноваційного землеустрою повинна пропонувати, перш за все, капіталізацію нових знань та землекористування. Галузь в меншій

мірі повинна орієнтуватися на включення безпосередньо в структуру впроваджувальних експериментальних проектів землеустрою, а в більшій – на стимулювання взаємодії з впровадження та виведення на ринок науково-технічних розробок, генерувати в цьому напрямку нові підходи, тобто грати роль комунікаційного центру в ланцюжку «наука – реальний ринок наукоємних технологій використання і охорони земельних та інших природних ресурсів».

Основою при цьому є високий рівень наукових досліджень і інтеграція науки і освіти (включаючи інтеграцію вузівського і академічного секторів науки, в тому числі підготовку кадрів та підвищення кваліфікації їх на цій основі). Виходячи з можливих напрямків впливу, інноваційна система у сфері землеустрою представлена наступними складовими (рис. 2).

В основі формування системи лежить взаємопов'язана сукупність її компонентів, зміст яких визначає особливості інноваційної діяльності у сфері землеустрою.

Рис. 2. Логічно-смысловая схема складових інноваційної системи діяльності у сфері землеустрою (розроблено автором)

Висновки.

Інновація у сфері землеустрою – це кінцевий результат інноваційної діяльності, спрямований на задоволення конкретних суспільних потреб і приносить ряд ефектів (економічний, соціальний, науково-технічний, екологічний та ін.) суб'єктам інноваційної діяльності у сфері землеустрою та землекористування та суспільству в цілому. Інноваційна діяльність у сфері землеустрою – це діяльність по капіталізації інтелектуального потенціалу в процесі здійснення землеустрою територій адміністративно-територіальних утворень та суб'єктів землеустрою, що полягає в проведенні комплексу узгоджених заходів (управлінського, організаційного, екологічного, соціально-економічного, наукового, інформаційного, інфраструктурного плану і т.д.) по кількісному та якісному розширенню потенціалу земельних та інших природних ресурсів з метою його реалізації в економіці природокористування та нерухомості, соціумі та отриманні нових практично значущих результатів і ефектів в оптимально короткі терміни. Науково-інноваційна діяльність у сфері землеустрою, це процесна діяльність, спрямована на одержання і застосування нових знань, нововведень, шляхом їх впровадження на ринку при випуску та збуті продукції (товарів, робіт, послуг у сфері землеустрою) для отримання різного роду ефекту (економічного, соціального, екологічного та ін.) і системи управлінських та інфраструктурних заходів.

Список літератури

1. Адамова З.О. Инновационные стратегии экономического развития в условиях глобализации : Монографія / З.О. Адамова. – Сімферополь : Крымучпедгиз, 2005. – 504 с.
2. Barnett H. Innovation the Basis of Cultural change / H. Barnett. – N.Y., 1953. – 462 p.
3. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество: Опыт социального прогнозирования. пер. с англ. / В.Л. Иноземцев. (ред. и вступ. ст.). М. : Academia, 1999. – 260 с.
4. Борисов А.Б. Большой экономический словарь. – М. : Книжный мир, 1999. – 895 с.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К. : Ірпінь : ВТФ «Перун», 2003. – 1440 с.
6. Водачек Л. Стратегия управления инновациями на предприятии / Л. Водачек, О. Водачкова. ; авт. предисл. В.С. Рапорт. ; сокр. пер. со словац. – М. : Экономика, 1989. – 167 с.
7. Друкер П. Як забезпечити успіх у бізнесі: новаторство і підприємництво / П. Друкер. ; пер. с англ. – К. : Україна, 1994. – 319 с.
8. Євтушевський В.А. Управління інноваціями в сучасній організації / В.А. Євтушевський. – К. : Нічлава, 2006. – 359 с.
9. Закон України «Про інноваційну діяльність» : прийнятий 04 липня 2002 року № 40-IV // Відом. Верхов. Ради України (ВВР). – 2002. – № 36. – Ст. 266.
10. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» : прийнятий 26 листопада 2015 року № 848-VIII // Відом. Верхов. Ради України (ВВР). – 2016. – № 3, стор. 5, – Ст. 25.
11. Золотогоров В.Г. Энциклопедический словарь по экономике. – Мн. : Полымя, 1997. – 571 с.
12. Зубець М. Розвиток інноваційних процесів в агропромисловому виробництві. / М. Зубець, С. Тривончук. – К. : Аграрна наука, 2004. – 192 с.
13. Ілляшенко С.М. Товарна інноваційна політика : підручник / С.М. Ілляшенко, Ю.С. Шипуліна. – Суми : Університетська книга, 2007. – 214 с.

14. Ілляшенко С.М. Менеджмент та маркетинг інновацій : монографія / За заг. ред. С.М. Ілляшенка. – Суми : Університетська книга, 2004. – 216 с.
15. Ковалев Г.Д. Основы инновационного менеджмента : Учебник для вузов / Г.Д. Ковалев.; под. ред. В.А. Швандара. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 208 с.
16. Портер М.Е. Конкуренція / М.Е. Портер. – М. : Вільямс, 2002. – 495 с.
17. Санто Б. Инновация как средство экономического развития / Б. Санто. – М. : Прогресс, 1990. – 296 с.
18. Твист Б. Управление научно-техническими нововведениями / Б. Твист.; авт. предисл. и науч. ред. К.Ф Пузиня. ; сокр. пер. с англ. – М. : Экономика, 1989. – 271с.
19. Томпсон А.А. Стратегический менеджмент : концепции и ситуации для анализа / А.А. Томпсон, А. Дж Стрикленд. : 12-е издание; пер. с англ. – М. : Узд. Дом «Вильямс», 2002. – 928 с.
20. Третяк А.М. Земельний капітал : теоретико-методологічні основи формування та функціонування : монографія. / А.М. Третяк. – Львів : СПЛОМ, 2011. – 520 с.
21. Шумпетер Й.А. Теорія економічного розвитку : Исследование предпринимательской прибыли, капитала, кредита, процента и цикла конъюнктуры / Й.А. Шумпетер. – М. : Прогресс, 1982. – 456 с.
4. A.B Borisov [Bolchoi ekonomicheskii slovar]Large Ekonomicheskie dictionary. – Moscow: peace Knyzhnuy, 1999. – 895 p.
5. [Velikiy tlumachniy slovník suchasnoi ukrainskoi movi]Great Dictionary of Modern Ukrainian / life. and head. Ed. VT Busel. – K., Irpen: WTF «Perun», 2003. – 1440 p.
6. Vodachek L. [Strategia upravlenia innivatciami na predpriatii]Control Strategy Innovation in the enterprise / Vodachek L., A. Vodachkova. ; com. foreword. VS Report. ; abbr. Per. co slovats. – Moscow: Economics, 1989. – 167 p.
7. P. Drucker[uak zabespechiti uspih u biznesy] How to ensure business success, innovation and entrepreneurship / P. Drucker. ; Per. with English. – K., Ukraine, 1994. – 319 p.
8. Yevtushevskyy VA[Upravlinnia innovatciami v suchasniy orghanizatsii] Innovation Management in the modern organization / VA Yevtushevskyy. – K. Night bench, 2006. – 359 p.
9. The Law of Ukraine «On innovation activity»[Pro innovatciynu diyalnist], adopted July 4, 2002 № 40-IV // known. Horse. Rada of Ukraine (VVR). – 2002. – № 36. – Art. 266.
10. The Law of Ukraine «On scientific and technical activity»[Pro naukovu i naukovu tekhnichnu diyalnist], adopted November 26, 2015 № 848-VIII // known. Horse. Rada of Ukraine (VVR). – 2016. – № 3, p. 5 – Art. 25.
11. V. Zolotohorov[Entciklopedichiskii slovar po ekonomike] Encyclopedic Dictionary on the economy. – App. : Polumya, 1997. – 571 p.
12. S. Tryvonchuk[Rozvitok innovatciunih procesiv v agromislovomu virobnuctvi] development of innovative processes in agricultural production. / M. prong, S. Tryvonchuk. – K., Agricultural Science, 2004. – 192 p.
13. SM Illyashenko[Tovarna innovatciuna politika]Product innovation policy: Textbook / SN Illyashenko, Y.S Shipulina. – Amounts: University Book, 2007. – 214 p.
14. SM Illyashenko[Menegment I marketing innivatciy] Management and marketing innovation: Monograph / Society. Ed. SM Illyashenko. – Amounts: University Book, 2004. – 216 p.

References

1. Adam Zoia [Innovatcionnie strategii ekonomicheskogo razvitiya]Innovative strategy the Economic development in terms of globalization: Monograph / ZO Adamov. – Simferopol: Krumuchpedhyz, 2005. – 504 p.
2. Barnett H. [Innovation the Basis of Cultural change]Innovation the Basis of Cultural change / H, Barnett. – N.Y., 1953. – 462 p.
3. D. Bell [Hryadushee postyndustrialnoe obchestvo]: Experience of social forecasting. Per. with English. / VL Inozemtseva. (Ed. And introduction. In.). Moscow: Academia, 1999. – 260 p.

15. Kovalev G.D[Osнови innovatcionnogo menegmenta] Innovatively Management Fundamentals: Pupil for Universities / GD Kovalev .; under. Ed. VA Shvandara. – Moscow: UNITY-DANA, 1999. – 208 p.
16. Porter M.E[Конкуренция] Competition / ME Porter. – Moscow: Williams, 2002. – 495 p.
17. B. Santo[Innovatsia kak sredstvo ekonomicheskogo razvitiia] Innovations As the Economic development funds / B Santo. – Moscow: Progress, 1990. – 296 p.
18. TWIST B.[Upravlenie nauchovo-technicheskimi novovvedeniami]Upravlenye scientific-technical novovvedenyamy / B TWIST .; com. foreword. and scientific. Ed. PhD Puzyna. ; abbr. Per. with English. – Moscow: Economics, 1989. – 271s.
19. A. Thompson[Strategicheskii menegment] Stratehycheskyy management: concept for a situation analysis / AA Thompson, AJ Strickland. , 12th edition; Per. c .. English – Moscow: ultrasound. Home «Williams», 2002. – 928 p.
20. Tretiak A.M. [Zemelni kapital] Land Capital: theoretical and methodological bases of formation and functioning: monograph. / AM Tretiak. – Lviv, spol, 2011. – 520 p.
21. Y.A. Schumpeter [Teoria ekonomicheskogo razvitiia] The theory of the Economic development: Study predprynmatelskoy profits, capital, credit, interest and tsyklia conjuncture / J. A. Schumpeter. – Moscow: Progress, 1982

Третьяк А.М., Колганова И.Г.
К ВОПРОСУ О ЭКОНОМИЧЕСКОЙ
СУЩНОСТИ ПОНЯТИЯ ИННОВАЦИЙ И
ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В
СФЕРЕ ЗЕМЛЕУСТРОЙСТВА

Обоснованно экономическую сущность понятий инновации и инновационной деятельности в сфере землеустройства. Сформулировано понятие инновация и инновационная деятельность в сфере землеустройства.

Ключевые слова: инновация, инновационная деятельность, землеустройство, инновационная экономика.

Tretyak A., Kolganova I.
ON THE ECONOMIC ESSENCE CONCEPT
INNOVATION AND INNOVATION IN LAND
TENURE

Economic substance of the concepts of innovation and innovation in the field of land management is grounded. The concept of innovation and innovation in the field of land management is formulated.

Determined that innovation in land use – is the end result of innovation, aimed at meeting the specific needs of society and brings a number of effects (economic, social, technological, environmental, etc.). Entities of innovation in the field of land management and land use and society in general. Innovative activity in the land – is the work on capitalization of intellectual capacity in the areas of land management administrative and territorial units of land, which is a complex of coordinated measures (administrative, institutional, environmental, socio-economic, scientific, information, infrastructure plan, etc.) on quantitative and qualitative expansion of the capacity of land and other natural resources for its implementation in the economy of nature and real estate, society and gain new practical effects and significant results in optimally short time. Research and innovation in the field of land management, a process activity aimed at obtaining and application of new knowledge and innovation through their implementation on the market with the release and marketing of products (goods and services in the field of land) for different kinds of effect (economic, social, environmental, etc.) and systems management and infrastructure management.

Keywords: innovation, innovation activity, land management, innovative economy.